

Anna Grzegory

Własny kąt do pracy – Superbelfrzy Mini

Praca w niewielkiej grupie działającej w chmurze? Czy można w Polsce tworzyć zasoby edukacyjne, nie widząc się, a nawet nie znając się osobiście? To zupełnie nowa dla wielu nauczycieli forma współpracy oraz zdobywania wiedzy i umiejętności. Okazuje się, że są nauczyciele, którzy świetnie to potrafią i bardzo sobie cenią.

Znakomitym przykładem jest tu niewielka grupa Superbelfrzy Mini. Założyły ją na Facebooku nauczycielki edukacji wczesnoszkolnej, aby wspólnie pracować nad projektem, którego żadna z nich nie byłaby w stanie zrealizować samodzielnie. Potrzeba chwili i konieczność zdobycia konkretnych materiałów dydaktycznych stała się początkiem wirtualnego zespołu oraz miłego kroku dla edugamifikacji.

Jak powstała nowa grupa?

Jej założycielki miały już pewną wprawę w wymianie myśli i doświadczeń w wirtualnej grupie. Od kilku miesięcy były aktywnymi uczestniczkami grupy Superbelfrzy RP na Facebooku. Społeczność ta liczy 150 osób, a jej członkowie to głównie nauczyciele, którzy wymieniają się wiedzą, doświadczeniami, narzędziami. Na fb znaleźli wsparcie zarówno podobnie, jak i inaczej myślących ludzi.

Nauczycielki uczące dzieci z klas młodszych dzieliły się sukcesami i kłopotami w pracy z małymi dziećmi, często też pokazywały sobie gry zrobione dla swoich uczniów – ciekawe kolorowe zabawy edukacyjne dostosowane do aktualnych potrzeb klasy. Każda zrobiona w innej aplikacji online, więc łatwe do wypróbowania. Grałyśmy,

wymieniałyśmy się linkami, kodami, wklejałyśmy na swoje klasowe blogi i tworzyłyśmy nowe, starając się znaleźć jak najwięcej funkcji aplikacji Zondle i LearningApps. Jedna z naszych koleżanek założyła swojej klasie konta na Zondle i entuzjastycznie dzieliła się z nami radością, jaką wszyscy mieli z absolutnie rewolucyjnej w klasach młodszych klasy w sieci, w której dzieci zdobywają zolary, tworząc i grając w gry własne i gry przyjaciół. Stale też poszukiwałyśmy wspólnie gier ortograficznych w internecie i w końcu doszliśmy do wniosku, że brakuje ich tak bardzo, że dobrze by było razem to zmienić. Szybko jednak okazało się jasne, że apetyt rośnie w miarę jedzenia, chcemy więcej i lepiej, a nie wszystko jest dla każdej z nas proste. Pytania się mnożyły, trudno było zwracać głowę całej grupie swoimi wątpliwościami i banalnymi pytaniami typu „co kliknąć, żeby dodać obrazek?”. Prywatny czat grupowy szybko okazał się nie dość wygodny do przeszukiwania wiadomości i tak zrodziła się myśl: trzeba stworzyć oddzielną grupę dla tego projektu. Nazwałyśmy się Superbelfrzy Mini.

Własny kąt do pracy

Grupa z założenia miała być grupą małą i zamkniętą, aby można było wspólnie tworzyć, pytać o wszystko bez hamującego uczenie się i pracę wstydu. Oczywiście zaprosiłyśmy wszystkich chętnych. Sądziłam, że w nowej grupie znajdzie się tylko kilka nauczycielek edukacji wczesnoszkolnej. Już na drugi dzień okazało się jednak, że projektem zainteresowały się żywo nauczycielki przedszkola, pedagogiki specjalnej, językowcy, logopedki i nasi niezastąpieni informatycy, którzy od razu wesoło wpraszali się w nowe progi. Przyjmowaliśmy oczywiście chętnych do współ-

pracy z otwartymi ramionami. W ciągu tygodnia zaczęły dołączać zaprzyjaźnione nauczycielki spoza grupy Superbelfrów.

Prace od razu ruszyły pełną parą. Przede wszystkim mogliśmy się podzielić swoimi problemami, na które napotykałyśmy, tworząc nowe gry. Pod każdym pytaniem w komentarzach pojawiały się odpowiedzi, do których można było zawsze wrócić. Testowałyśmy kolejne narzędzia, dzieląc się z grupą efektami, pytając o zdanie, prosząc o pomoc. Ważniejsze wątki, kody, wypracowane tutoriale wędrowały do dokumentów grupy. Dzięki GoogleDrive i możliwości udostępnienia uczestnikom grupy dokumentów do edycji mogliśmy błyskawicznie razem pracować nad rozwiązaniami.

Powstawały gry, uczyłyśmy się nowych funkcji aplikacji, nowe koleżanki szybko nadrabiały zaległości. Nauczycielki, które dotąd nie miały swoich blogów, poczuły nagle nieodpartą potrzebę ich zakładania. Powstały perfekcyjne analizy porównawcze blogów na różnych stronach, z zestawieniem wad, zalet, przykładów.

Finiszujemy?

Postanowiłyśmy zgromadzić w jednym miejscu w sieci efekty wspólnej pracy i podzielić się nimi ze światem. Najpierw pytanie: gdzie? Tu pomogli od razu administratorzy grupy, dla których blog Superbelfrów był jedynym i oczywistym miejscem publikacji naszych gier. Kolejny nasz problem – forma. Na swoich szkolnych blogach najczęściej wklejałyśmy kody, i już. Ale ta forma nie wydawała nam się zbyt właściwa. Znowu błyskawiczne szkolenie ze wspólnej pracy na GoogleDrive – tym razem narzędzie „Rysunek”. Próby, testy, przymiarki, porównywanie, jak gry edukacyjne są publikowane na portalach polskich i zagranicznych. W końcu powstała uniwersalna ramka, w którą łatwo wkleić *screen* gry i link oraz nadać im nazwę.

Wklejanie kodu, obrazka i linków niestety tylko pozornie wydawało się takie łatwe. W grupie Superbelfrzy Mini w końcu dominują nauczycielki edukacji wczesnoszkolnej, które z kodami HTML nie mają wiele wspólnego. Tym razem na ratunek pospieszyła administratorka bloga. Przyjęła zaproszenie do grupy i z anielską wprost cierpliwością tłumaczyła krok po kroku, co oznaczają te ciągi literek i jak mamy nad nimi zapanować.

Agnieszka Bilka, znana propagatorka gamifikacji, napisała świetny tekst na temat roli gier w edukacji.

Dzięki mrówczej wielogodzinnej pracy w ostatni dzień wiosennej przerwy świątecznej mogliśmy się pochwalić grupie Superbelfrów naszym „kamieniem milowym” – gramami na blogu. Najpierw nielicznymi, bo tydzień zszedł nam na HTML-u i kwestiach technicznych, ale systematycznie wzbogacanymi codziennymi nowościami.

To wcale nie koniec. Teraz:

- wymieniamy się darmowymi narzędziami i wskazówkami, dzięki którym nasze gry są coraz ładniejsze i ciekawsze,
- omawiamy dalej techniczne sprawy związane z publikowaniem gier, wymieniamy się wskazówkami,
- prezentujemy swoje nowe klasowe projekty,
- informujemy o wszelkich literówkach i problemach dostrzeżonych w naszych wspólnych grach,
- relacjonujemy reakcje i postępy uczniów, którzy coraz liczniej również tworzą swoje gry,
- prezentujemy znalezione w sieci ciekawe rozwiązania edukacyjne dla dzieci w młodszym wieku szkolnym,
- dyskutujemy o sukcesach i trudnościach naszych uczniów.

Co nam dała grupa Superbelfrzy Mini?

- miejsce, gdzie w każdej chwili można zapytać specjalistów z różnych dziedzin o radę,
- wsparcie, życzliwość i motywację do wspólnej pracy,
- inspirację do własnych działań, nie tylko w sieci,
- szansę poznania niezwykle utalentowanych nauczycieli, których bez współpracy w internecie raczej trudno poznać, jeśli mieszkają setki kilometrów od siebie, w dodatku możliwość stałego kontaktu z nimi i czerpania z ich wiedzy i umiejętności.

Anna Grzegory otrzymała tytuł „Nauczyciel Innowacyjny 2010”, jest autorką projektu „LogoFigue – czyli e-logopedia” realizowanego na zajęciach logopedycznych w Szkole Podstawowej nr 182 w Łodzi, w którym połączyła swoje metody pracy z nowoczesnymi rozwiązaniami w dziedzinie TIK.